

1. Samota - holka vyzáblá, samota v černém sametu,
a tak pěknýho hřebce má, a vlasy - včely v rozletu.
2. Samota - holka hladová, do pouště míří pramínky,
a navždy bude taková, vysaje ze mě vzpomínky.
R: Tak, vítej, vítej, samoto u prostřenýho stolu,
pole je mákem oseto, pojd', pobudeme spolu.
3. Samota - panna z nezbytí, samota - něžná pomněnka,
vplétá své prsty do kvítí, půjčuje oči smuténkám.
4. Samota značky "napořád", samota jídla beze slov,
je přesná jako jízdni řád, poslední dcera starých vdov.
R:
5. Samota - něžný oblázek, samota - kámen bez citu,
půjčte jí křídla otázek, a ztratí se vám v blankytu.
6. Každý má tu svou samotu, jak by ne, jednu mám já a jednu ty,
a až nám ten svět pomine, sejdou se naše samoty.
R:
Rec: Tak pojd', budem spolu ...